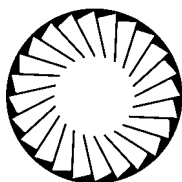

НАКЪДЕ ВЪРВИ ЧОВЕЧЕСТВОТО

ПОЗНАНИЕТО ЗА РАСИТЕ И КУЛТУРИТЕ

**РАСИТЕ И ТЕХНИТЕ
ИСТОРИЧЕСКИ ЗАДАЧИ**

ХЕЛИОПОЛ

Представителите на старите култури и раси като че ли понякога подценяват осъзнаването от съвременния човек на Генералната посока в която той ще върви. Познанията от старите култури и раси, които трябва да направят преход към новото като необходими съграждащи елементи, не бива да остават в самоцел и да се забравя, че **без познание за посоката и целта, не може да се строи фундамент на нещо ново.**

Въпросът за посоката в която човек се движи и собственото му предназначение, е изключително важен въпрос.

Шестата култура, подстъп към ШЕСТАТА КОРЕННА РАСА изисква повече познание в това толкова важно поле на осъзнаването.

Настоящият материал е плод на самоотвержения труд на Ученик от Школата на Учителя и представлява откъс от една книга, предстояща за издаване, „Учителя и Школата“

В подготовката на подстъпите на Новите Шеста култура и раса, имената на Пионерите нямат никакво значение за Работата, както и за самите тях. Пионер, това означава този, който проправя пътя или трасето към нещо ново, извън традициите и догмите, които в повечето случаи пречат.

НАКЪДЕ ВЪРВИ ЧОВЕЧЕСТВОТО

Първо издание на български

© Хелиопол, 2006

© Стефан Калайджиев – съставител

ISBN-10: 954-578-183-1

ISBN-13: 978-954-578-183-4

В ПОДСТЪПИТЕ НА ШЕСТА КОРЕННА РАСА

ВМЕСТО ПОЛОВИНЧАТОТО ПОДНАСЯНЕ НА ПОЛУИСТИНИ ЗА ГЕНОФОНДА

Първата задължителна крачка, която трябва да се направи, е в посока на ОГРАМОТЯВАНЕТО – трябва да се промени подходът в създаването на науката. Досегашната наука трябва да бъде внимателно прегледана, за да се вземе от нея най-същественото, истински потребното, стойностното, което може да послужи за основа на градивна наука.

Радея

*Настоящият опит да се поднесе едно късче от Познанието за бъдещето е част от **Всемирната научно образователна програма**, по която ще се работи за ограмотяването на сегашното човечество.*

(От съставителя)

1. ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

Понятието „раса“, в широк смисъл на думата има отношение към човешкия род, но така също и към растителното и животинското царства. Расата, в по-тесен смисъл – като понятие на съвкупност от индивиди от човешкия род – има определено биологично и морфологично съдържание. В случая играят специфична роля редица външни наследствени качества и белези, които са характерни за дадени раси от човешкия род изобщо. Специално в човечеството, устройството на черепа съдържа най-характерните белези на дадена раса.

Съвременната наука се е занимавала малко с устройството на човешкия череп и специално – с човешкото чело. Тя е вземала под внимание редица други белези: цвят на кожата, характер на косъма – по форма и цвят; цвят и форма на очите; форма на носа; изпъкналост на скулите и устройството на челюстите.

Изхождайки от положението за необходимост да се направи връзка със съвременното състояние на човешката еволюция, ние ще хвърлим бегъл поглед върху миналото – подалечно и по-близко – на човешките раси, в качеството им на фази, стъпала на тази еволюция; ще скицираме опитите, които е направила съвременната антропология да класифицира човешките раси. След това ще изложим накратко някои от окултните схващания в тази област. Това са действително ценни, макар и непълни опити, както от страна на позитивната наука, така и от страна на окултизма.

В това отношение науката е срещала препятствия в лицето на своя ограничен материалистичен възглед, а окултизмът, от своя страна, борави с мъгляви и неясни метафизични области.

Науката се опира на наблюдението на сетивно възприемани факти, на исторически паметници и на палеонтологични находки – това е известният индуктивен метод на изследвания, опиращ се на фактите от областта на сетивния свят. Окултизмът, от своя страна, има по-големи претенции за познаване на същините: той се базира върху указанията на древните традиции, от една страна, и върху ясновидското изследване на надсетивния свят, от друга страна. В случая науката страда от краен обективизъм, докато пък окултизмът отразява твърде много субективен елемент.

Нашето желание в случая е да бъдем критични и да се пазим от увлечение, в което и да е от тези две направления при третирането на тези проблеми. За нас е от особена ценност ключът, даден от Учителя Беинса Дуно, според него всичко, което е вече станало във физическия свят, предварително

се е предхождало в духовния свят: физическото е следствие, ефект на духовни причини, на явления, вече станали в духовния свят.

Друг важен извод е, че сегашното развитие на човека във физическо, физиологическо и психическо отношение се явява като синтез на историята, от придобивките, от духовните и материални ценности на човешките раси и техните култури.

Ние изтъкнахме, че за в бъдеще астросоциологията ще разкрие големите закони на еволюцията, служейки си не само с познатите методи на индукция, дедукция, каузалност и сравнение, но и с интуицията, която ще ни даде достъп до космичната сила, заложена в основата на човешкото същество, с ясновидството. Това ново познавателно качество на човека – ясновидството – ще се опира върху законите на еволюционното знание. То ще бъде мостът, който ще се хвърли между материализма и идеализма, като философски концепции. Според Учителя това е една от основните задачи на новата епоха на Водолея. Към това се вече ориентира и новата мисъл: щом материализмът приема безкрайността като атрибут на материята, той вече граничи с идеалистичното схващане за безконечността и вечността на духа. Това значи, че материя и дух са само два аспекта на една и съща реалност. /Баланс между материята и духа – бел от състав./

Нашата задача, или мисията на новия мироглед, който Учителя разкри на човечеството, е да се хвърли мост между материализма като философско схващане, от една страна, и идеалистическите учения, от друга страна. Това е, собствено казано, и върховната задача на Школата, която през първата половина на XX столетие Учителя създаде на земята. Учителя идентифицира тази школа със самия живот, или, както той я назова – Велико Училище на Живота.

Естествените науки, които през последните две столетия реализираха голям прогрес, все пак оперират върху едно сравнително твърде ограничено поле за проучвания: те се

ограничават предимно върху физическата страна на живота, без да вземат под внимание факта, че между еволюцията на формите и еволюцията на съзнанието съществува тясна целесъобразност в живата разумна природа, която движи и направлява този паралелизъм. Еволюцията на всички царства на нашата планета: минерално, растително, животинско и, най-сетне, човешкото царство, представлява от себе си един процес на постоянно развитие на висшия план на тази целесъобразност, който е функция от живота на Космичното цяло. Това прогресивно възходжане следва две направления – приготвяне на жизнените форми, за да съответстват на прогресивно развиващото се от по-ниски към по-висши стадии съзнание, от една страна, и качествено изменение и разширение на самото съзнание – от друга страна.

Чрез своите методи на изследване съвременната естествена наука не можа да проникне в непознатите най-духовни области на фини еманации, изтичащи от всевъзможните форми на различните царства на живота. В тази област окултизмът се е домогнал до известни позиции. Наистина съвременната наука разполага с твърде оскъдна документация и паметници на живота върху земята, докато за ясновидския анализ, с който си служи окултизмът, се предлагат безкрайни възможности за изследване миналите космични явления.

За характеризиране на връзката, която съществува между еволюцията на сетивните форми, с които оперира позитивната наука, и еволюцията на състоянията на съзнанието, с които борави окултното изследване, ние бихме си послужили със следната аналогия: както магнетофонната лента записва, така да се каже, материализира звуковите вълни, трансформирайки ги в електромагнитни потенциалности, така също и духовният свят прехвърля във физическия свят своите електромагнитни мисловни вибрации; или още по-картинно изразената аналогия: пеенето пред микрофона кристализира, така да се каже, в грамофонната плоча.

Но нека да се върнем върху въпроса за антропологическите изследвания на съвременната научна мисъл по отношение на човешките раси.

Класификацията, която дават отделните автори на разните расови типове, са цяла редица. Нека споменем тези на Мюлер-Хекеля, която взема за критерии езика, цвета на кожата и косъма; тя почти не издържа критика. Друг автор е Андрес Редиус, който взема за изходна точка конфигурацията на черепа, разделяйки хората на два типа: дългоглави (долихоцефални) и късоглави (брахицефални). От друга страна, по формата на челюстите, той ги разделя на такива с перпендикулярни челюсти (ортогнати) и на други с изпъкнали челюсти (прогнати). По челюстните белези групира всички народи в четири раси: Ортогнати (висши раси) – долихоцефални и брахицефални; прогнати (нисши раси) – долихоцефали и брахицефали.

По-голямо внимание заслужава класифицирането на Егон фон Айнщедт, която смята, че има три главни раси: бяла раса или европеиди, към които принадлежат всички европейски народи, арийските индуси, иранците, персите, хамитите, берберите и семитите. Като преходни типове се вземат австралийците и племето айне. Втората рана той нарича негриди, или черна раса, като към нея причислява негрите, меланезийците, бушмените, пигмеите, хотентотите и микронезийците. Третата раса са монголоиди, към която спадат: китайците, монголите, японците, корейците, турко-татарите, османските турци, ескимосите, малайците, индийците – пр. В тази класификация има известно омешение, особено касаещо бялата раса – към нея се причисляват много народи, които спадат към минали раси (атлантска), като напр. ведоиди, полинезийци и австралийци.

За характерни белези Айнщедт взема следните: за негрите – среден ръст, дълги крайници, широко лице, издадени челюсти, широк и плосък нос, месести устни; изобщо този тип е долихоцефален, с черни накъдрени коси; за монголоидите – жълт или мургаво-жълт цвят на кожата; ръст среден за монголите, висок

за северните китайци и нисък за японците(И за трите той дава: труп дълъг, крайници къси, лицето е предимно четвъртито, широко, с изпъкнали скули, вежди наклонени, очи полегати, нос плосък и обикновено прав. Към третата раса – европеидите, или бялата раса, която е проучена специално от д-р Ханс Гюнтер и фон Айнщедт, се включват следните поделения: 1) северна; 2) алпийска; 3) динарска; 4) източно-балтийска; 5) фалска и 6) средиземноморска. Северната група е от долихоцефален тип, продълговато лице, висок ръст, светъл цвят на кожата, сини очи, руси коси. Тя населява Скандинавия, северна Германия, Англия и Балтийските страни. Алпийският тип има брахицефален череп, среден ръст, валчесто или четвъртито лице, очи и коса тъмни, нос – къс. Той населява Средна Европа, най-вече планинските страни. Динарският тип се характеризира със: силна костна система, дълго лице, плоска задна част на главата. Източно-балтийският тип има: кръгла и къса глава, широко лице с изпъкнали скули, руса коса и сини очи. Това е типът на северно-славянските народи: руси, поляци, чехи и народите на балканските страни. Фалският тип има следните характерни особености: лице и брада – четвъртити, телосложение едно и набито. Средиземноморският тип има: дълъг череп, овално лице, кафява коса, черни очи, лице и нос – средни. Среща се в Испания, Корсика, Сардиния, Италия и Африка.

Един друг антрополог, Деникер, дава 29 расови групи, върху които нямаме възможност да се спираме.

Изобщо, характеризирани по цвят на кожата, могат да бъдат набелязани следните три главни групи: черната, жълтата и бялата. Пропорционално взето, тези групи държат процентно: черната около 12%, жълтата около 23% и бялата – около 50%.

Преди да пристъпим към окултното определяне на расите, налага се да уточним понятията, с които се оперира: раса, народ и култура.

Расата, както се изтъкна по-горе, е понятие с предимно биологично-морфологичен характер, докато понятието народ

има предимно социологичен характер. От окултно гледище, понятието народ представлява сложен комплекс от кармични възли между индивиди, които в дадена географска и политическа локализация имат обща историческа съдба. Това е полето, където се развързват специален род кармични връзки, изразени в семейните и родови отношения.

Под понятието култура разбираме разгънатите от даден народ материални и духовни възможности. Културите се следват по силата на известна вътрешна закономерност в човешката еволюция; те се редуват калейдоскопично в историческото развитие на народите.

Проявата на расите не е произволен процес в хода на човешката еволюция. Расите са определени фази в изходящото историческо развитие на човечеството. Взето като цялост, човечеството има същият генезис, както и индивидите: то се ражда, минава през своето детство и юношество, възмъжава, стига зряла възраст, напреднала възраст и старост.

Ние ще разгледаме хронологически, от гледище окултно, историческите фази на човешкото развитие.

2. ЛЕМУРИЙСКА РАСА

„Когато е станало грехопадението на човечеството, преди 18 милиона години, тогава се е появила черната раса. Това е расата на лемурийците. Човечеството, което е паднало в гъстата материя, е почерняло. Останките, сегашната черна раса, са получени от смесването на третата и четвъртата раси.“

Учителя

Според окултизма, в своя космичен ход човечеството е минало до сега през пет отделни раси. За първите две раси е трудно да се каже нещо по-конкретно, защото липсват за това

всякакви исторически документи и паметници.

Видният немски окултист, д-р Рудолф Щайнер, спирайки се на данни от ясновидски анализ, счита, че човешкото развитие, преди създаването на нашата планета, е минало през три предходни планети, условно назовани от него: Сатурн, Слънце и Луна.¹ Върху Сатурн човешкото същество се развива в своята първична физическа същина; върху Слънцето физическият принцип бива усъвършенстван и се заражда и вторият принцип – етерният; върху Луната физическият принцип преминава в своята трета фаза на усъвършенстване, етерният принцип – в своята втора фаза на усъвършенстване и тук се заражда и третият принцип (тяло) – астралното тяло на човешкото същество. Така преди да бъде формирана нашата сегашна земя като планета, човешкото същество е имало вече развити и съответно усъвършенствани следните принципи (тела): физическото тяло – в неговата трета фаза; етерното – в неговата втора фаза и астралното – в неговата първа фаза на усъвършенстване. Върху Земята – четвъртата по ред планета в еволюцията – към тези три принципа (тела) се присъединява характерният и същинско-човешки принцип – човешкото Аз. Последният принцип е в своята първа фаза на развитие, а останалите три първи принципа се покачват съответно по на една по-висока фаза: (IV, III и II. Така физическото тяло се явява като най-старо и по развитие то е стигнало на Земята най-голямото си съвършенство, а Азът (менталното тяло) е сравнително на най-ниската си степен на развитие.

Самата земна планета, според Щайнер, т. е. сегашната наша Земя, е изглеждала тогава, за духовния поглед на ясновидеца като кълбо, съставено от „душа и дух, в което физическите и етерични сили са се проявявали астрално. Тази планета е съдържала в зародиш всичко онова, което по-после ще се трансформира и ще даде начало на създанията на физическата Земя. Светещото кълбо е светело със светлина, която нашите

¹ Тези три планети не са днешните физически небесни тела: планетата Сатурн, Слънцето на нашата планетна система и нашата земна Луна, а са други небесни тела от по-тънък, надфизически строеж.

сегашни физически сетива (очи) не биха могли да възприемат, ако биха съществували тогава. То е светило с една чисто астрална светлина, доловима само с погледа на ясновидеца.“¹

След това, върху това кълбо постепенно настъпва едно съгъстяване. В резултат на тази кондензация става преминаване от състоянието на огненост – към състоянията: „въздух“ и „вода“. В човешкото същество паралелно се вселяват тези нови физически елементи („въздух“ и „вода“). Неговото огнено състояние се променя и то върви към агрегатни състояния по-плътни. Наличните принципи (тела) също напредват, а се зараждат съответно и по-висшите принципи. Върху тази еволюция на материята и на човешкото същество работят редица същества (същности) от Висшите Духовни Йерархии, боравещи с отделните принципи. В контакт със Земята човешкото същество развива и укрепва постепенно състоянията на съзнание и сетивата си. Човекът възраства и се свързва все по-здраво със Земята, върху която се появява и четвъртият елемент – „твърдото тяло“, което прониква постепенно в човешкия организъм. Върху земята са налице вече четирите царства: минерално, растително, животинско и човешко. Човешкото „Аз“ се е вече инкарнирало. Земята е населена с човешки същества, първоначално имащи аспекта на „сянка“, които постепенно стават същества, живеещи върху Земята и изпитват нейното разнообразие в климато-географско отношение. От тук именно, според Рудолф Щайнер, започва същинското деление на човешките раси. В това време, от безполово същество, човешкото същество се е поляризирило – явяват се мъжкият и женският полове. Човешкото същество по същност е станало повече материално и по-малко духовно. Върху неговото земно развитие влияят мощни външни сили. Човешкото физическо тяло е стигнало високо развитие. В сравнение с останалите човешки принципи (тела), то е най-старо и най-усъвършенствано.

¹ Рудолф Щайнер – „Тайната наука“ IV фр. Издание 1923 г., стр. 183

Слизайки първоначално върху Земята, човешкото същество не е имало още формирана костна система. Костите са били предхождани от един вид хрущялна материя, образувана в човешкото тяло, нещо като плетеница, още твърде гъвкава: тази субстанция е била първоначално от материя течна и дори, преди това, газообразна, и от естество още по-тънко – стигайки до духовно. В края от това духовно се стига до пълната материализация.

Според Щайнера, човекът е бил в притежание на истинска, в днешен смисъл, костна система едва през третата човешка раса – Лемурийската. Тази раса се счита от Теософията, че е обитавала специален континент, простиращ се под екватора и покриващ по-голямата част от сегашните Индийски и Тихи океани, континент, наричан от теософията с името „Лемурия“ (наименованието Лемурия е взето от природоизпитателя Склетер, който предполагал съществуването на подобен континент по широко разпространение в много от тези територии тип маймуна, наричана от туземните раси лемурийска маймуна.¹

Останки от този древен континент се считат днешните: Австралия, о-в Мадагаскар, част от Южна Америка и др. Далечни потомци на тази лемурийска раса се сочат туземните племена на Огнена земя, дивите племена на Австралия и някои други днешни племена – предимно такива с къдри коси. Японците се считат също потомци на лемурийците, макар и с известна силна смесица от по-късни раси. Ръстът на тези останки от лемурийската раса днес е силно снижен; някогашните лемурийци се счита, че са били с гигантско телосложение.

Общо взето счита се, че преди лемурийската раса е имало две предходни раси, от които, обаче останки липсват – тъй като те са били с неукрепнало физическо тяло. В теософията и в окултизма за тези раси се говори малко, тъй като и нищо не се знае.

¹ Джирараджас – „Основни положения на Теософията“

При Лемурийската човешка раса сетивата у човека са били вече сравнително оформени. Цветът на кожата е бил предимно черен с нюанси към червено; чело ниско и тясно; нос – широк и сплеснат и челюсти – силно издадени. Тази раса постави началото на примитивния и едносложен говор. Като най-важен остатък от Лемурийската цивилизация окултната наука счита циклонските храмове и паметници: като център на същата се сочи града Шамбала, намирал се някъде всред пустинята Гоби. Счита се също, че много от така наричаните мегалитни паметници, открити в Африка, Южна Америка и някои Тихоокеански острови, са от лемурийски времена.

Според окултната наука развитието на човека по пътя на последователните прераждания е започнало именно през епохата на Лемурийската раса. Човекът през тази раса е бил още на сравнително твърде ниско стъпало на развитие в интелектуално отношение. През тази епоха културата, общо взето, не е била на твърде ниско равнище, защото за ръководители и наставници лемурийското човечество е имало въплътени напреднали същества, които са били завършили своята еволюция през предходни вселенски епохи.

Самосъзнанието у лемурийците е било още слабо развито; човекът тогава е бил потопен в общото съзнание на рода и племето. Той е притежавал известни неясни, инстинктивни ясновидски дарби, останали като рудимент от неговото развитие преди слизането му в материята. Лемурийците са си служили широко със силата на черната магия. Легендите говорят за напреднали същества под името Кабпри, които са се въплътявали в лемурийското човечество. Благодарение знанието на тези същества, лемурийското човечество е можело да развие известна духовна и материална култура. Тези напреднали същества са дали на лемурийците писмеността и архитектурното изкуство; те са поставили също така и началото на медицината.

Съвременните изследвания на мегалитните паметници

на о-в Истър, находящ се между Австралия и Южна Америка, сочат известна връзка със също подобните паметници в Тнахунака, Ю. Америка, и това е дало основание на някои английски учени, базирайки се на тези факти и на известна общност във флората и фауната на тези, иначе отдалечени земи, да твърдят, че е вероятно да е съществувала някаква сухоземна предисторическа връзка между Австралия и Америка.

Изследванията на окултната наука показват, че такъв континент действително е съществувал – че това е континентът на третата човешка раса – лемурийската, потънал поради сеизмични катаклизми преди третичната ера.

3. АТЛАНТСКА РАСА

След потъването на Лемурийския континент, над повърхността на водата постепенно изплавал нов континент. Живата Разумна Природа издига този континент от океанските глъбини, за да го приготви за обиталище на следващата – четвърта по ред – човешка раса, т.е. Атлантската.

Този огромен нов континент е опасвал почти земното кълбо, като се започне от днешния Китай, Япония, съединявайки се със западните брегове на Северна Америка. Той е обхващал и част от днешна Индия, о-в Цейлон, Бирмания, Малайския полуостров, Персия, Арабия, Египет, Абисиния, земите, които сега се намират под Средиземно море и още по на запад: Италия, Испания, Англия, земите под Атлантическия океан, та чак до Южна и Северна Америка.

От седмата по ред култура на предходната лемурийска раса, напредналите същества, ръководители на Атлантската раса, са взели най-напредналите човешки групи и са ги насочили към Северна Азия. Там се е сложило началото на

новата Атлантска раса – в лицето на първата нейна култура, останки от която култура са днешните лапонци, смесени впоследствие с хора от следващите култури на същата раса. Това е била именно, културата на червените гиганти.

За подразделението на атлантската раса на отделни култури, окултната и теософска литература дават следната класификация:¹ 1/ Рисахали, 2/ Тлаватлийци, 3/ Толтеки, 4/ Първични туранци (планинските китайци и др. 6/ Първоначални семити, 6/ Акадийци и 7/ Монголи (японци, китайци, малайци и др.).

Според окултизма, втората култура на Атлантската раса се развива в онази част на Атлантическия континент, която сега лежи под водите на Атлантическия океан. Населенията от тази култура, по цвят кафаво-червени, смесвайки се с някои от клоновете на предходната лемурийска раса, са дали начало на дравидите. Последователното ново смесване между тлаватлийци, дравиди и др., е дало начало на индусите.

Третата култура на Атлантската раса е тази на толтеките, медно-червени по цвят – останки от които са открити в днешна средна Америка. В лицето на толтекската култура, Атлантската раса стига до най-високата си точка. Перуанците и ацтеките, както и червенокожите индианци, са чисти представители на тази култура.

Членоразделната реч по това време още не се е била появила. Речта на толтеките е била слята. Архитектурни паметници от тази епоха се считат: северно-юкатанската пирамида в Чечен-Нтца, на майясите стъпалообразната пирамида в Кочикалко и др. паметници, открити в Средна Америка.

Четвъртата култура на Атлантската раса, жълти по цвят на кожата, колонизатори по дух, са така наречените първични туранци (днешните планински китайци, леко отличаващи се от по-последната монголска култура: японци, китайци и др.). Тя се е образувала от емигриращи от Атлантида на изток народонаселения, които са преминали от запад на изток, през

¹ Според Джинарадждаса: „Основни положения на Теософията“

Вавилон и Жълтата река, до Китай. От тази туранска група е изведен зародишът на по-последната седма монголска култура, разпространила се по-после в Китай, Япония и други азиатски страни.

Петата по ред култура на Атлантската раса е така наречената Урсемитска, или култура на първоначалните семити – бяла по цвят на кожата и войнствени по дух. Техни потомци днес се считат чистокръвните юдеи, както и кабилите в Северна Америка. От народонаселенията на тази култура е изведен впоследствие зародишът на новата пета по ред раса – Арийската.

Шестата култура на Атлантската раса е създадена около Средиземно море в лицето на акадийците – бели по цвят, известни по-после като финикийци, мореплаватели и търговци по дух. На тях потомци се считат древните пеласги, етруси, скити, картагенци, баски и др.

Седмата култура на Атлантската раса са изнесли монголите (японци, китайци, малайци и др.) – жълти по цвят на кожата и земеделци по дух. Тази култура е имала за средище Средна Азия. Като останки от тези народи се считат днешните тибетци, фини, маджари, ескимоси и др. Днешните японци са последните най-жизнени усилия на Атлантската раса, преди да започне тя да запада.

Съвременната наука в лицето на геологията, археологията, етнографията и антропологията, разполага все още с недостатъчно паметници и други данни за едно позитивно познание на фактите, установени от преданието или чрез ясновидски анализ. Трябва да се признае обаче, че през първата половина на XX столетие науката направи твърде значителен напредък и можем да се надяваме, че много от горните установки в недалечно бъдеще ще бъдат признати като позитивни научни установки.

В писанията и летописите на древността има твърде много интересни алюзии относно съществуването на Атлантида,

последният къс от която се счита за потънал преди около 9-10 000 години, в лицето на о-в Посейдония, т.е. в едно време, което е почти в началото на историческата епоха. За такъв остров, зад Гибралтар, или така наричаните тогава Херкулесови стълбове, говорят някои гръцки автори. Платон в съчинението си „Тимея“, дава разговори между гръцкия държавник Солон и един египетски жрец. Последният укорява гърците за това, че не познават своето славно минало. Жрецът казва: „В нашите летописи се говори, как великото царство на Атлантското море е извършило нашествие в Европа и Азия и как атиняните са се съпротивлявали храбро на неприятелския напор. В това време съществувал голям остров срещу протока, наричан от вас Херкулесови стълбове. Този остров е бил по-голям от Ливия и Азия, взети заедно. Жителите на Атлантида лесно доплавали до другите малки острови, лежащи между Азия и Европа, а от тях – и до материка, който обикаля това море (Средиземно море). Атлантида е имала царе, които се славили със своето могъщество. Те господствали над съседите: дори и части от материка са били под атлантска власт. Цялата Ливия до Египет и цяла Европа – до Тирелия са били под атлантско владение. По едно време тази могъща атлантска държава се заема да покори всички народи, живущи около Херкулесовите стълбове, в това число и нашия (египетския) и вашия (гръцкия). И тогава именно вашият град (атиняните) показал пред целия свят своята сила и могъщество. Той противостоял на най-страшните опасности и удържал победа над неприятелите, спасявайки от робство не само себе си, но и народите, които още не били покорени от Атлантида, а на други пък народи, като например на нас (египтяните) върнали свободата. Но скоро след това начеват страшни земетръси и наводнения. Всички войски на Атлантида, които нападали нас (египтяните) били погълнати от разбунтуваната земя и вода в течение на един ден и една нощ. В сегашно време на това място, дето е бил остров Атлантида, е невъзможно да

се плава по море и да се изследва. На това плаване пречи огромното количество тиня, останала от острова във водата, когато той е потъвал под морските вълни.“

Нам е невъзможно да цитираме множество други древни историци, които предават сведения, относно съществуването на Атлантида. От няколко десетилетия се правят интересни проучвания на профила на морското дъно на Атлантическия океан. В тези океанографски изследвания се установява, че една дълга подводна планинска верига се протака между португалските брегове и о-в Мадейра и т.н. И много други подобни възвишения, особено между африканските, европейските и южноамериканските брегове говори за наличност на един профил на океанското дъно, представляващ профил на планинска верига на потънал континент.

Но не само геологичните и океанографски проучвания, които ни дават данни за съществуването на подобна сухоземна връзка между Европа и Африка, от една страна, и Америка, от друга. Археологичните изследвания, от своя страна, дават още по-убедителни данни за подобна връзка между тези континенти. Археологичните паметници: пирамиди и други, говорят за общност в стил между Египет и Америка.

Има значителна литература върху това, което са установили редица американски и европейски експедиции. Например, туземното население на Канарските острови, които са останки от потънали части от Атлантическия континент, имат особена своя писменост, изучавали са астрономия, имали са земеделие на високо някога равнище и т.н., изобщо цялото минало на това население носи далечен спомен за богато далечно минало.

Материците се явяват като декори на великата драма на човешкото развитие: щом дадено действие на тази драма завърши, пада завесата и настъпва смяна на декорите.

Като живи същества: човеци, планети и слънца се раждат, идват за разцвет, остаряват и загиват; така също се явяват и

изчезват континентите. Тук изпъква голямата загадка: какво цели Живата Разумна Природа с този нескончаем процес на човешко развитие?

На този въпрос може да се даде единствен истински отговор: целта на Живата Разумна Природа е да оформи и развие самосъзнанието у човека, да събуди у него и усъвършенства висшите умствени и духовни способности. Начало на това умствено развитие се слага още със слизането на човека в материята – още с лемурийската раса, макар и в тази раса да се проявяват главно качествата на човешката чувственост и емоционална природа.

Основна задача на Атлантската епоха, с нейните седем култури, е била да се развие все повече и повече самосъзнанието у човека, за да се почувства, обособи и оформи той като отделно осъзнаващо се „Аз“. В това отношение най-високи постижения отбелязва в интелектуално отношение петата, древно-семитска (Урсемитска) култура на Атлантската раса. От тази именно култура духовните ръководители на човешката еволюция са избрали по-напреднали хора, за да турят начало на развитие на следващата човешка раса – арийската.

4. ПЕТАТА (БЯЛА) РАСА И НЕЙНИТЕ КУЛТУРИ.

Арийската раса, както се казва, се извежда от петата урсемитска култура на предходната раса. Какви бяха духовно културните задачи на епохата, изградена от новата пета раса?

Човек трябваше да развие нови центрове в своя череп: нови космически сили трябваше да се събудят в човешката природа. Тези сили стоят в органическа връзка с висшите човешки умствени космически сили, трябваше да се събудят в човешката природа. Тези сили стоят в органическа връзка с висшите човешки умствени и духовни способности. Челото

на човека, в горната му част, морфологически трябваше да се разшири. След като другите раси, и по-специално четвъртата, атлантска раса, бяха оформили конкретния ум, който изгради у човека света на сетивното познание, както и човешкия сетивен ум, или втората зона на човешкото чело, на бялата раса се слагаше върховна задача да събуди каузалната мисъл, философските центрове, с една от най-високите умствени способности – сравнението. Тази област на човешката умствена сфера имаше за задача да локализира една способност, а именно – способността да се обясняват дълбоките закони, движещи физическия свят. Науката бе поставена пред необходимостта да навлезе в разбирането на малките мистерии, свързани със света на материята. Човечеството трябваше да проникне чрез съзнанието си, в лабиринта на материята – да изгради здрава материална култура. Така духовното съзнание почти трябваше да отстъпи място на умственото съзнание, което постепенно трябва да разкрие всички закони и загадки на материята.

Според Рудолф Щайнер¹, епохата на петата раса (бялата раса) ще очертае седем култури, съобразно с астросоциологичните закони на Битието. До сега в човешкото развитие са проявени следните пет култури: първата, най-старата култура от тази раса е староиндуската, втората – староперсийската, третата – египетско-асириовавилонската, четвъртата – гръко-римската и петата – съвременната западноевропейска култура.

Проучвайки историята на човечеството от старо индуско време насам, наистина не можем да не се изпълним с учудване пред тази смяна на културите: пламва със своя величав блясък древната индийска култура и пръска светлина във всички известни тогава части на света. Индия трябва да се счита тогава като фокус на човешкия гения. Но ето, тоя блясък полека-лека отслабва и пламъкът най-сетне угасва. Но

¹ Ние се позоваваме често на Рудолф Щайнер, защото го считаме като предтеча на новата култура на Водолея.

тогава, в друго съвсем неизвестно до тогава място, а именно в Иран, започва да блести ново огнище, нова цивилизация, съвсем различаваща се от предходната. Но и тя, стигнала своя апогей, започва да отпада, за да заблести вместо нея с още по-голям блясък, цивилизацията на Древния Египет, на Асирия и Вавилон. Целият по-събуден тогавашен свят гледа на тая новопоявила се цивилизация, която дава на човечеството нещо ново, нещо невиджано до тогава – с истинска почуда. Но и тая висока цивилизация най-сетне угасва и на мястото, гдето някога е цъфтяла високата вавилонска цивилизация, сега е пясъчна пустиня. На свой ред, пред изумения зрител заблестява ново огнище – цивилизацията на древна Атина, а по-после и тази на Рим, или по-точно казано, фокусът на тази цивилизация се премества от Атина в Рим, а по-после и по-на север – в онези земи, където според старите римляни, са бродили „варвари“.

За по-задълбочения зрител изниква мисълта за някакъв паралелизъм между линията, по която се слагат едни след други центровете на горепоменатите култури и спиралоподобният ход и нашата Земя в космичното пространство. И действително, тази учудваща на пръв поглед смяна на културите далеч не се явява случайност. Както казахме, историята на човечеството, от старо индийско време насам, представлява по същността си едно все по-голямо и по-дълбоко овладяване на материалното, една по-голяма заинтересованост на човека от материалните фактори на живота. Това навлизане, потъване на човешкото съзнание в материалното е било най-слабо проявено при староиндийската култура. Тук става въпрос не за исторически познатата ни индуска култура, а за онази на древна Индия от преди много хиляди години. Понеже у тези древни индуси съзнанието е започнало да се задълбочава в материята, спонтанно съществуващото дотогава у тях ясно-видство е започнало съответно да упада, подобно на това, което е наблюдавано у някои животни, които, поставени поради

промени във външните условия да живеят на тъмно, са изгубвали полака-лека зрението си, като ненужно имат повече в тъмнината на пещерите, в които са поставени да живеят. Но тъй като древните индуси бяха току-що изгубили унаследеното от предходната атлантска раса спонтанно ясновидство, те оставаха да живеят само със спомена за него. Те още не се отдаваха твърде много на повика на материалното, а се отдаваха повече на спомените си по душевния и духовен мир, копнееха по него и изпитваха неохота и отвращение към материалното, към физическото. Тях не ги привличаше мисълта за подобно овладяване и използване физическите сили за подобрене на материалното им битие – каквато мисъл обхваща хората от последующите култури.

Втората култура – дневноперсийската, сочи едно по-дълбоко навлизане в материалния свят. Докато индусите считаха за действителност само духовния свят, а видимият свят считаха само за илюзия (Майа), за сън, то старите перси, от времето на великия Зороастър (обитавали мястото, където по-сетне се основава исторически познатото персийско царство), считаха материалния свят за действителност, противопоставяща се и враждебна на духовното. Те считаха, че животът е полесражение на духовното с материалното и че задачата на човечеството е да способства за победата на духовното над материалното. Това е същността на дуализма на персийската религия на Зороастър: добрият бог, Ормузд (Ахура Мазда), е във вечна борба за надмощие над слезлия бог, Ариман, в която борба победител трябва да излезе Ормузд.

Третата култура – египетско-асировавилонската – отива още по-нататък в потъването в материалното. Индусите считаха света на материята за илюзия, персите признаваха материята за реалност, макар и за реалност неприятелска, а египтяните не считаха вече материалното за враждебно на духовното; нещо повече, те го считаха като израз на духовното, те се мирят с него и се стремят да намерят физически

израз на дълбоката мъдрост на Божественото. От там и развитието на египетско-халдейската астрономия и нейния особен характер. Те вече виждат във всяка планета тяло на едно Божествено Същество. В движенията на планетите те се стараят да прочетат волята и плановете на боговете и да ориентират съобразно с това собствения си живот.

Старият грък и римлянин отиват още по-нататък в овладяване на физическия свят. Едно сравнение на живота на древния грък и още повече на този на древния римлянин, с живота на поменатите по-стари народи, е от естество да ни покаже, че гръко-римската култура е далече по-материалистична.

След гръко-римската, идва днешната култура, чийто център първоначално е Западна Европа, от където в последствие се е разпространил до степен да обхване и господства над целия свят.

В днешната култура човечеството е в напрегнат стремеж да запечата в материята и самите природни закони. Човекът на петата култура изследва силите на електричеството, на парата, на тежестта и пр., и с тяхна помощ видоизменя външната действителност в много по-голям размер, отколкото такива промени са могли да предизвикат старите народи. Културата става още по-материалистична. Днешната епоха е епоха на висша механична цивилизация. В сравнение със старите народи, съвременният човек е потънал най-дълбоко в материята. Никога до сега човешкото съзнание не е слизало тъй дълбоко в материята, както днес. Тук основателно би могъл да бъде поставен въпросът: Какво собствено трябва да се разбира под израза: потъване на човешкото съзнание в материята? Външно това се изразява във факта, че културата става все по-материалистична, а вътрешно – в устройството на човешкото естество, това е изразено в изменяване на връзката между видимото и невидимите човешки тела; например връзката между физическото и етерното тяло на човека е била по-друга в атлантско време от тази в днешно време.

Съвременният човек е отишъл толкова далече в потъването в материята, културата му е станала толкова материалистична, че най-сетне той идва до убеждението, че нищо друго не съществува, освен материята; с други думи, човекът изобщо отрича духа. Тъй, както древният индус отричаше реалността на материалното, тъй днес съвременният материалист отрича реалността на духовния мир.

Човечеството е днес, прочее, най-дълбоко потънало в материята. Обаче днес то е същевременно в един завой на историята си. Ако до сега е имало едно постепенно слизване в материята, отсега-нататък ще следва едно възлизане нагоре, т.е. културата ще става занаят все по-духовна. Окултното гледище в това отношение е най-малко реакционно; нему е чужд всякакъв фанатизъм; за него материалистичната култура е необходима фаза в развитието на човечеството. Тази култура има определена задача: да развие самосъзнанието и мислителните способности на човека. А това развитие бе възможно само доколкото човечеството за известно време се откажеше от пряката си връзка с духовния мир и се ограничи само в сетивния мир. Това е един окултен закон.

От това гледище, потъването в материята бе необходима за днешната раса, за да може тя да изпълни своята мисия. Днес, в сравнение с това, което е било по-рано, умствените способности следват по-успешно своето развитие. Днес и необразованият може да смята и разсъждава. Днес образованието дава такава храна, която развива умствените способности. Днес в живота нищо не се цени тъй високо, както умът. Още Паскал е казал, че съвременният човек би счел за по-голяма обида да го нарекат глупак, т.е. без ум, отколкото да го нарекат лукав, т.е. неетичен.

А защо е било необходимо развитието на умствените способности и на самосъзнанието? На този въпрос може да се отговори с твърдението, че умът е една от страните на душевния живот на човека. Еволюцията на човека предполага

всестранно развитие на душевните му заложи в тяхната цялост. Ако умствената страна на душевния живот би останала несъразмерно развита, то еволюцията не би била цялостна, тя би останала едностранчива. Затова именно, който иска да следва великия път на усъвършенстването, с развитието на ума човек става ярко изразена индивидуалност: той е един вид стъпил на собствените си крака. Преди развитието на умствените способности, човек се чувства като част от цялото (подобно на капката в чаша вода), а след това развитието на умствените способности, той добива духовна самостоятелност. Тази самостоятелност, това заставане на собствени крака, е необходимо за човека, с оглед продължаването на по-нататъшната му еволюция. Даже нещо повече: развитието на мислителната сила до известна степен е необходимост за всеки, който иска да премине през степените на посвещението.

И така, това потъване в материята, което днес се наблюдава, е една естествена необходимост. В наше време огромни духовни сили се изразходват за задоволяване на чисто телесни нужди. Всичко това е също така една естествена необходимост. Против това никой не би трябвало да възразява. Но ние сме вече в процес на започване на едно възхождение. И както материализмът беше естествено необходим, както той е бил естествено полезен за човешкото развитие до сега, т.е. докато се извърши процесът на постепенното сливане в материята, така сега, когато започва новата фаза на човешката еволюция – едно постепенно възхождение нагоре, материализмът се превръща в едно препятствие за човешката еволюция. И онзи, който упорства твърдо на позициите на материализма, той не е наясно с посоката, която е поела еволюцията на човечеството, т.е. той не си дава ясна сметка за обстоятелството, че днес са в ход сили, които подготвят настъпването на идващата нова (шеста) култура, която ще бъде отправна точка за създаването на новата (Шеста) раса.

5. СЪЗДАВАНЕТО НА ШЕСТАТА КУЛТУРА И МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО

„Славянството е девствена почва на бялата раса. Това, което евреите не можаха да разрешат, славяните ще го разрешат. Бъдещето е на славяните. В този смисъл славяните не трябва да вървят по пътя на западните народи. Защото досегашните култури на бялата раса, са култури на насилия.“

Учителя

Човечеството се намира пред прага на шестата култура на сегашната раса. Тази култура е определена да послужи като духовен кълн, от който ще се развие почвата, шестата раса, расата на Синовете Божии. Това е повеля на великите и неотменни закони на Битието.

Културите сами по себе си представляват терен, външни условия за развитието на вътрешните потенциални възможности на душите. Расите, както и културите, са само преходен етап. Те залязват, загиват, след като дадат своя принос за емоционалното, интелектуалното и волевото развитие на човешките души.

Не трябва да бъдат смесвани тези две идеи – идеята за еволюцията на расата и идеята за еволюцията на човешките души. Расите, това са различни облекла, които обличат душите и които се сменят, но според ритъма на Времето и Пространството. Душите, напротив, са вечната трайна същина. Тези души са същите, които използват расите и културите като средство за своя прогресивен възход по великата стълба на усъвършенстването. Расите и културите постепенно и последователно потъват в архивите на Времето, а душите живеят вечно и се превъплътяват в безкрайната верига на Времето и Пространството.

Всички политически пертурбации в цялата съвременна духовно-културна криза, изобщо, всичко това, е предвестник

на раждането и възходането на новата култура, на шестата култура, която ще разкрие първите си страници на творчество най-напред в недрата на славянството. Славянските народи, както сочи Учителя, са най-пригодната девствена почва, върху която той сам заложи семената на Космичната Любов, която ще издигне културата на братство между народите, обществата и индивидите.

Ние се позоваваме на твърденията на един от най-видните окултисти на века – на духовния гений на немския народ, Рудолф Щайнер, когото считаме като предтеча на Учителя¹: „Земята е станала един свят на Мъдростта, благодарение на Космичните сили, които са обработили нейните елементи. Сегашната земя е съставена от елементите на Мъдростта. Човек сега ги намира. Но една нова сила влиза в тази Мъдрост – това е Любовта. Тя издига човека до самочувствието на независим член на духовния мир. Светът на Мъдростта ще се превърне в свят на Любовта. „Азът“ (човекът) може да разцъфне в себе си и това трябва да стане по любов. Най-широкият и най-понятният образец на Любовта е Христос. От него е положен зародиша (кълна) на любовта вътре в човешката душа. От там Любовта ще се разпространи в света. Както първоначалната Мъдрост се е изразила във външни земни сили, така и в бъдеще Любовта ще се прояви като една естествена сила. Това е тайната на бъдещото развитие. Всичко онова, което човек ще извърши в съзнателна хармония с цялата земна еволюция, ще бъде проява на Любовта. Поради самото свое естество, духовното съзнание се превръща в Любов.“

Чрез своите велики закони, природата върши фантастични алхимични операции. Историята ни сочи ясно по какъв път възникна петата западно-европейска култура. Трябваше да настъпи стълкновение, сблъскване между изтощения древен римски свят и северно-европейските варварски народи,

¹ Рудолф Щайнер – „Тайната наука“

за да се създаде и развие петата, европейската култура.

В настоящите от голям стил стопански и политически стълкновения между Запада и Изтока, ще се роди шестата култура на Бялата раса. Западно-европейската култура е вече изявила последните си творчески възможности.¹ В тази залязваща съвременна култура се откриват перспективи за буйната и неспокойна славянска кръв – за зараждане в нея на шестата култура на Бялата раса, която култура ще сложи началото на новата, шестата раса.

С какво майсторство, например, е устроено човешкото сърце, човешкото ухо и пр. Също така с не по-малка мъдрост и майсторство се характеризира устройството на растенията, на животните и пр.

Европейският свят издигна религиозните форми на християнството: но тези форми трябва да бъдат запълнени, да бъдат одухотворени с мистичния огън на славянството.

Учителя характеризира по следния начин нашата съвременност, сочейки верния път за изход от днешната безпътница: „Съвременната бяла раса е вече стигнала върха на своето външно физическо развитие. Сега идва вече вторият процес – процесът на вътрешното развитие. Никой народ не може вече да расте. Сегашните народи могат да се смаят, но не и да растат. В това тяхно вътрешно развитие трябва да се създадат по възможност, условия за всички индивиди да могат да работят. Това е вътрешното им развитие: най-първо, съвременните народи трябва да определят в какво да вярват и към каква цел да се стремят. Те са опитали вече материалната сила, опитали са богатството, опитали са удоволствията. С една реч, всичко, което може да се вкуси на физическия свят, те са го опитали. Няма храна, от която да не са вкусили, няма плод, който да не са яли, няма удоволствие, което да не са преживели. А законът в природата е, че тя не търпи еднообразните повторения. Тя обича разнообразието в прогресивна

¹ В книгата си „Залезът на Запада“, Освалд Шпенглер характеризира най-убедително това твърдение.

и възходяща степен. Единственото, прочее, което остава сега, то е чисто духовното развитие, усъвършенстването силата на човешката душа. Най-възвишените и благородни чувства се намират още в латентно състояние. Те трябва да се завладеят. Всички народи, общества и индивиди, всички системи, каквито и да са те, трябва да се насочат само към тази област. Ако съвременните народи не вземат тази насока, те ще бъдат заставени към това чрез изтощаване на тяхната нервна система, ще станат всички неврастеници и така ще бъдат принудени, щат не щат, да напуснат старите си понятия и стремежи и да тръгнат по новия път.

Вземете, например, един богат човек, който е свикнал да яде пищна храна – неговата нервна система отслабва, стомахът му се изтощава, започва да повръща и да не може вече да приема такава храна. Тогава той се съгласява да приема най-простата храна – мляко. А с мляко се хранят само децата. Затова и Христос казва: „Ако не искате да станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие“. Това значи, да възприемем новото в живота, защото само малките деца знаят тайната на възприемане на новото. И всеки знае, че когато малките деца дойдат в един дом, носят радост на родителите и на всички околни, и всички ги обичат; те носят в себе си новия живот, новия стремеж, носят в себе си непристорената любов и обич, дух на смирение и примирение. Следователно, и съвременните народи трябва да станат като децата, т.е. да се примирят с новите наредби. Само високо развитите и чувствителни души могат да схващат това ново, което влиза в живота, тъй, както ранобудните пойни птички и нежните цветенца схващат приближаването на пролетта, едните със своите мелодични песни, с които посрещат изгрева на слънцето и изпращат неговия залез, а другите – със своето израстване и цъфтене. Прочее, новото време налага по необходимост да изменим своите стари възгледи, да се съобразим с новото и да започнем да прилагаме новите методи, които животът изисква.“

Бялата раса, както и по-горе изтъкнахме, имаше за върховна задача да събуди човешкото самосъзнание и затова трябваше за известно време фаза от своето развитие да навлезе по-дълбоко, да инволюира почти до дъното на материята. Но това слизание спомогна да се събудят всички интелектуални способности и човешкото съзнание достигна до крайните предели, до самата периферия на битието.

Този фундамент ще послужи като сигурна опора за събуждане на ясновидството в една по-висша степен, почиващо вече върху умствените способности. Ясновидството като могъща сила в шестата раса, в расата на Синовете Божии – ще има онази Космична пълнота, която липсваше на човечеството от атлантската раса.

При атлантската раса и при веригата от нейните култури, човекът е живял в сферата на родовото и племенно съзнание, той е нямал още строго очертана индивидуалност и самосъзнание. Едва при петата културна епоха на атлантската раса се явяват наченки, проблясъци на самосъзнанието и човекът се почувства и оформи като личност. Тази култура постави основата за идването на петата, на бялата раса.

Примитивното, колективно-родово и племенно съзнание, в което бе потопено човечеството при атлантската раса, се коренно различава от новото – от самосъзнанието при бялата раса. Шестата култура на бялата раса ще означава зазоряване на новото Космично съзнание, което ще блесне в своята пълнота при шестата раса.

Това са естествените и необходими етапи в човешкия път на развитие. Животът е велико училище, където съществува една върховна последователност при разкриване на потенциалните възможности, заложили дълбоко, дълбоко в човешкото естество. Човешката душа при всяко свое въплъщение се обогатява емоционално, умствено и волево.

Шестата култура на бялата раса ще се осъществи главно чрез славянските народи. Но – подчертава Учителя: „Но това

не е ни нацизъм, ни шовинизъм, понеже мисията на славянството не е расова, а общочовешка. При изграждането на шестата раса, славянството ще използва всички духовни и културни ценности, издигнати от големите европейски народи: английския, французкия, германския и др., както и от американския народ. Тези народи ще дадат външни условия, външни форми, при които ще се разгъне шестата култура чрез славянството. Славяните от физиогномична гледна точка, имат къс нос, защото са още млади и неизхабени народи, подлежащи на по-нататъшно развитие.“

Едно от съществените качества, което ще бъде важен елемент в шестата култура, е духът на самопожертването. Според Учителя това е една от характерните народностни черти на славянството. Славяните са определени от Великото Всемирно Братство, което направлява еволюцията на всички култури и народи, да бъдат първите пионери и носители на предстоящата нова, шеста култура. Затова и Природата е предоставила на един от най-големите славянски народи, на руския народ, такава обширна територия. След Октомврийската революция широките емигрантски маси разнесоха руската култура по целия свят. По този начин руската душа, руската музика, руската литература, изкуство и философия, изобщо руската особеност и влияние, се почувства и на Запад.

В шестата култура на бялата раса славяните са определени да бъдат най-подходящ проводник на Космичното съзнание, на Мирвата Любов: те ще бъдат носители на идеята за братство между всички народи. Няма друг народ на земята, у когото да е развито тъй силно мистичното чувство, както у руския народ. Руската душа е по природа дълбоко религиозна. По този повод Учителя казва: „Русите си остават в душата религиозни, макар и да нямат външно една религия. Религиозното чувство, както и да изменя формите си, не може да се изкорени. Нищо не е в състояние да го изкорени от човешката природа. В сравнение с всички други народи и раси, у русите,

и изобщо у славяните, най-много е развито чувството любов към Бога. И затова славяните са предопределени да дадат тласък на новата култура на света.“¹

От гледище на планетната символика, Каспийско море е аналогично на Мъртвото море. Както в Мъртвото море се влива реката Йордан, така в Каспийско море се влива река Волга.

Днешната Съветска Русия² представлява женският елемент и твърдата форма. Началото на всички култури се поставя от женския елемент. Англия, Германия и Америка следват мъжката линия, а Франция, Италия и Испания вървят по женска линия.

Учителя е изтъквал много пъти погрешността на българската политика, когато тя е била насочвана в противоречие с руската. Той изтъква: „Евреите преди две хиляди години отхвърлиха идеите на Христа, но носят дълбоките и трагични исторически последици. В шестата култура, в Русия ще възтържествуват идеите на Христа“.

Тази дълбока мисъл на Учителя е за Посветените. Тази материя не може да бъде третирана пред съзнанието на неосве-

¹ Бел. От състав. – В резултат на усилията на цяла армия от представители на черната ложа, славянството през последните сто години беше представено като съществуващия днес в съзнанието на мнозина люде „панславизъм“. С добавка: „зловредно влияние за България от Русия“, поради което и днес младото поколение на България свързва Съветския съюз като държава от историята на 20 век, с понятието за славянство. С помощта на подобни студии, изследвания, научни разработки, истинското понятие за славянството и неговата роля в бъдеще, ще се възвърне в съвременния човек. Славянството за което говори Учителя няма нищо общо с модела на панславизма изфабрикуван в лабораториите на ционисткото лоби, създадо по същия начин и моделите на комунизма, болшеvizма, нацизма и пр. В основата на мистификацията с понятието за славянство лежи безспорно явлението познато като Ционизъм. Анализът на тези понятия за ционизъм, комунизъм, болшеvizъм, нацизм и пр., води неминуемо до изясняване на истинското съдържание на славянството, както и неговата роля в еволюцията на човечеството.

² Бел от състав- студията е писана в периода преди перестройката и промените от 90-те години на 20 век

домениите. Невежеството е една голяма пречка и опасност в живота на човечеството. „В Русия ще настъпи един ден висок духовен подем. Сега се извършват там процесите на чистене: всички стари, вековни възгледи трябва да се пречистят.

За посрещането на шестата култура се извършват подготвителни промени в широк стил. Американските народи, по отношение на външния израз на тази култура, ще играят голяма роля. От петстотин години насам Великото Всемирно Братство приготвява американците да сътрудничат на славянството в изграждане на шестата култура, която е определена да даде, както се каза по-горе, началото на шестата човешка раса. От трите клона на бялата раса – романския, англо-саксонския и славянския, Живата Разумна Природа е трябвало да извлече личностите с най-голяма волева съпротивителна сила, най-смелите и най-годните, които елементи в средата на европейската култура бяха преследвани и гонени заради стремежа им към духовна и политическа свобода, а именно: квакери и пуритани в Англия, хугеноти във Франция, духобори в Русия и т.н., и да разположи тези елементи в Америка, където тези предприемчиви и смели синове на човечеството да изградят съвременната американска култура.

Съществува един велик план, изготвен от Великото Всемирно Братство, от Съвършените, който план ще се осъществи. Сътресенията, които руският народ преживява, са последица от хилядолетната му карма. Дворянството, духовенството и целият руски народ подлежаха на едно пречистване, за да се пробуди у тях едно Космично съзнание. Според Учителя в славянството ще се възплътят осем хиляди адепти. Велико бъдеще очаква славянството. То не трябва и няма да следва отгъпканите пътища, следвани от народите на Запада. Петата културна епоха на бялата раса привършва, културата на Запада е на залез, защото тя си служи с кърваво насилие, което насилие неминуемо довежда до изхабяване и израждане. Новата шеста култура, която ще замени сегашната, ще

бъде култура на международно побратимяване, на истинско духовно-културно сближаване на цялостно стопанско сътрудничество.

6. ШЕСТАТА КУЛТУРА ОТ БЯЛАТА РАСА, ЗАРОДИШ НА ШЕСТАТА РАСА

„Петата раса ще предаде управлението на шестата раса. Шестата раса не е още слезла. Тя слиза. Тя подготвя формите, с които ще слезе на земята.“

Учителя

Както вече се изтъкна, от Шестата култура на бялата раса ще се създадат условия и духовни предпоставки за създаване на Шестата човешка раса.

За всяка раса Живата Разумна Природа подготвя специален континент. За континентите на предходните раси ние се спряхме по-горе.

Според Учителя: „За да се развие дадена раса или култура на земята, последната трябва да премине в пространството през нови зони. Земята заедно с цялата наша слънчева система има вече възходящо движение. Тя по-рано е слизала, а сега се възкачва. Затова всеки човек на земята в своето духовно развитие трябва да бъде в хармония с възходящото движение на Земята и Слънцето. От хиляди години Земята минава през една област в пространството, която е изпълнена с отрови. Понастоящем, от 1914 год. насетне, слънчевата система е влязла в една по-духовна област, в знака Водолей. В тази област живеят по-напреднали същества, затова животът е под знака на големи световни събития.“

Влизането в тази област обуславя изграждането на шестата култура на петата човешка раса. Тази нова култура ще разкрие нови хоризонти на човечеството; тя ще му разбули

дълбоките скрити закони на Живата Разумна Природа и ще го направи по-възприемчив за новите идеи, които сега слизат към Земята.

Културата на Водолея ще хармонизира и ще примири всичко. През тази култура ще възтържествува също така и справедливостта. Тя ще бъде истинска духовна пролет на човешката душа. Главното качество на Водолей е чистотата. През тази култура ще се изпълни писаното в Апокалипсиса¹: „И видях слезваше от небето Ангел, който имаше ключа на бездната, верига голяма в ръката му. И улови змея, старовременната змия, който е дявол и сатана и го върза за хилящи години и хвърли го в бездната, и заключи го и запечата зад него, за да не прелъстя вече народите, докле се свършат хилящите години и след това трябва да бъде отвързан за малко време.“

Културата на знака Водолей носи Третия завет: Прославя на Синовете Божии. Под завета на Синовете Божии някои разбират епохата, когато светът ще бъде управляван от светии. Светът действително ще се оправи, казва Учителя, когато Бог ще се всели и започне да живее във всички хора. Тогава цялата земя ще бъде едно семейство и ще има един ум и едно сърце. Семейството ще мине в съвсем друга форма; хората няма да изразходват физически толкова много енергия: в който и град да отиде човек, ще работи дневно по два часа и след това може да продължи своя път; дрехи, храна, услуги – всичко това ще бъде на свободно разположение; и в който и град да отиде, човек ще се чувства като член на това обществено. Цялата земя, целият свят ще бъде като едно обществено, като една кооперация. Такава ще бъде културата на Водолей.

Великите души ще дойдат през културата на Водолей, за да създадат новите форми на живота и да разрушат старите форми и кумири.

Първата група напреднали души се е вселила вече през 1945 г. Голяма група от светли същества ще се всели през 1975

г., защото тогава Бялото Братство ще предприеме важна акция за делото Божие.

През периода на културата на Водолей ще бъдат осъществени изненадващи открития в областта на стратосферата, в областта на проучванията и познаването на газовете, на различните радиации, вибрации, ритми и пр., ще бъдат реализирани също така епохални открития в областта на химията, астрофизиката, археологията, биологията и пр. Ще се завършат опитите по всестранното приложение и оползотворяване на атомната енергия. Всички тези открития ще спомогнат за икономическото освобождаване на човека, на обществата, народите и цялото човечество. Стопанските и културни блага ще станат изобилни и напълно общодостъпни, така, както днес са общодостъпни въздухът и светлината. Човешкото въображение е още безсилно да обхване невероятните възможности, които се разкриват за човечеството в културата на Водолей.

За някои от тези възможности Учителя се изразява така: „Луната, Слънцето, планетите са отлични училища. Един ден ще посетим Юпитер, или жителите на Юпитер ще дойдат на посещение тук, на Земята. Непрестанни гости от Луната, Слънцето и планетите ще посещават Земята. Например, когато човек се обезсърчи, ще си вземе билет и ще посети Луната и когато след това се върне на Земята, ще бъде весел и изпълнен с големи вътрешни придобивки.“

Подобни изказвания някога бяха окачествявани от учения свят като фантазии и утопии. Днес ние сме вече пред прага на тяхното практическо осъществяване и съвременната наука вече разрешава с успех значителна част от свързаните с това теоретически и практически проблеми.

Има обаче, едно твърде важно обстоятелство, за което не всички са в състояние да си дадат достатъчно ясна сметка. А то е, че за правилното, културно и разумно използване на големите потенциални творчески възможности на културата на Водолей, на шестата поредна култура на Бялата раса, е безу-

словно човечеството, т.е. индивидите, обществата и народите да се опират на здрави морални устои. Последното, именно, е условие за справедливо разрешаване на обществените и международни въпроси, които въпроси се твърде много усложняват при високото равнище на прогрес, което светът е в напън да овладее. Без притъпяване на грубия шовинизъм и национализъм, без изглаждания на търканията, които неизбежно се раждат в някои от точките на агрегатите на огромния технико-производствен механизъм, с който разполага днешното човечество и с още по-голямо право ще разполага утрешното човечество, без ликвидиране на антагонистичните тенденции, които се раждат между отделните съсловия, класи и народи и териториални земи – човечеството рискува да бъде въввлечено във военни и политически стълкновения, които ще доведат до физическо изстребление на народите. На мястото на този антагонизъм трябва да се издигне високо идеята за международно братство и сътрудничество. На мястото на идола на силата и насилието трябва да се постави знамето на правото и справедливостта; на мястото на омразата – знамето на любовта и на мястото на грубия егоизъм – знамето на самопожертвуването.

Старата култура – петата култура на Бялата раса – е стигнала и преминала връхната си точка.

Тя е в ход към упадък и залез, за да отстъпи място на новата, шестата култура, която има за мисия да подготви условия за идването на новата, шестата човешка раса.

Живата Разумна Природа издига един велик закон – за по-редна раса е необходим специален, нов континент. Според Учителя, новият континент ще се издигне на сегашното дъно на Тихия океан. Там ще бъде сцената, на която ще се разиграе шестото действие на великата драма на човешките раси; там ще се зароди и развие животът на новата Шеста човешка раса. Част от Азия, а именно Сибир и някои други области на Северна Азия, ще бъдат съединени с новия шести континент,

където ще се развие расата на Синовеите Божии. Някои от съвременните континенти, от друга страна, ще бъдат потопени във водите на сегашния Тихи океан.

Бялото Братство през епохата на шестата раса ще добие окончателно надмощие в света. Хората на лявото посвещение ще му станат служители. Ръководството, което последните бяха имали в продължение на хилядолетия и с което те злоупотребиха, ще им бъде отнето завинаги. Според Учителя, главното ядро на шестата човешка раса ще се формира от Белите Братя, от Синовеите Божии: а/ Слънчевите Деви на чистотата; б/ Синовеите на Мъдростта, Светлината и Знанието и в/ Синовеите на Истината, Волята и Свободата. Напредналите същества от съвременните народи ще влязат също в състава на шестата раса. Народите от бялата раса ще останат да съществуват, но шестата раса ще бъде главата, която ще ги ръководи с горепоменатите три категории души.

За тази епоха Учителя дава следното прекрасно сравнение: „Йосиф беше любимият син на Якова. И в новата епоха ще има много народи, но шестата раса ще бъде любимият син. Другите народи ще бъдат като останалите синове на Якова. И както Йосиф спаси Египет, така и шестата раса ще спаси сегашните раси от погибел.“

Съществуващите мистични, тайни центрове на земята, различните духовни братства подготвят условията за идването на шестата раса. Шестата раса ще бъде синтез, ще съчетава всички духовни и културни ценности, създадени през течение на досегашните епохи, раси и култури. Съвременната бяла раса ще предаде изцяло придобивките си на новата Шеста раса. Когато бъде създадена новата Шеста раса, всички изостанали членове на народите от бялата раса ще бъдат поставени под общия знаменател на закъснели души и ще влязат в безплодната седма по ред култура на бялата раса, също така, както в безплодните шеста и седма култури на

предходната четвърта атлантска раса влязоха остатъците от всички предходни култури от същата раса.

При следващата Шеста човешка раса, фигуративно казано, ще имаме следното положение: „Най-старите раси ще бъдат корените на дървото, бялата раса ще бъде стеблото и клоните му, а шестата раса ще бъде плодът на дървото. Плодовете на шестата раса ще бъдат свобода и разбирателство между народите; ще бъде едно стадо и един пастир. И това няма да бъде по закон, а любовта ще обедини народите.“

За синовете Божии, казва Учителя, всичко ще е възможно. Петата раса смята, че всички завоевания могат да бъдат резултат на действие на силата и насилието (пушки и топове). Основната разлика в методите на действие между петата и шестата човешки раси ще се заключава в следното: петата раса се заблуждава, като смята, че ред и порядък между народите може да се наложи със силата на закона и на принудата, докато в Шестата раса новият и основен метод на действие ще се заключава в универсализирането на любовта и свободата.

Според Учителя върховната задача на Шестата раса ще бъде прилагане на три велики закона: първият – съвършена любов към Бога; вторият – разумна любов към ближния; третият – любов към себе си.

Учителя прави интересен паралел между Петата и Шестата раси, чрез тълкуване от пророк Данаил съня на Навуходносора. В този сън се говори за статуя, чиито нозе са направени от смес от глина и желязо. Това е именно днешната култура на петата раса. А камъкът, който е ударил и разрушил тази статуя и станал голям, колкото планина – това е вълната на Любовта, която днес иде. Камъкът върху статуята е хвърлен от Всемирното Бяло Братство.

Животът при шестата раса ще бъде неописуемо красив и отношенията между хората ще бъдат напълно сърдечни и изискани. Но народите ще могат да вкусят от плодовете на

този живот само след като ликвидират хилядолетната си тежка карма; тогава лицата на хората ще просветнат, душите им ще се отворят и ще излъчват фини, нежни вибрации на любов. Хората на шестата раса ще отразяват мир, любов и красота чрез своя духовен устрем, чрез проявите на изкуството, чрез науката и знанието, чрез правилните, справедливи и хармонични обществени отношения. Те ще осъществяват една съвършена организация на живота на индивиди, общества и народи.

Главната задача на шестата раса Учителя формулира така: „Днес на земята има два вида души: едни от тях са готови, те са пред прага на събуждането. Върху тях души главно ще се работи сега. Те са предвестниците на новата раса. А другата категория души ще чакат да се работи върху тях във време на шестата раса. Защото животът на шестата раса ще бъде с две страни: едната, външна страна на илюзиите. Едни от членовете на шестата раса ще останат в този живот на илюзиите до края на епохата на тази раса. Под живот на илюзиите разбираме външните удобства, които ще има в шестата раса. А другата страна на живота е във вътрешната страна, реалната. Тя се състои в следното: членовете на шестата раса ще работят между другите хора, ще събуждат душите им, ще посадят в тях семенца на Божественото и ще ги обръщат към Бога. Тази ще бъде истинската им духовна работа. Това ще бъде действителната същина, истинското съдържание на живота на хората от шестата раса. Тези души, които сега не са готови за събуждане, върху тях тогава ще се работи. Методите на работа там ще бъдат други, по-съвършени, различни от сегашните. Хората от шестата раса ще имат шесто сетиво: те ще имат надсетивно (в сегашен смисъл на сетива) виждане. Живата Разумна Природа е заложила у човека дванадесет сетива, подлежащи на постепенно развитие. През време на шестата раса мислите на всички хора ще могат да бъдат четени.

В шестата раса няма да има затвори, няма да има кражби. Хората тогава няма да умират. Когато някой ще знае, че му е дошло времето за заминаване, той ще повика близките и приятелите си и ще каже: „Аз ще стана невидим за вас, ще се възвися нагоре в приготвеното за мене жилище там“. И ще се дематериализира. Това ще стане в едно по-далечно бъдеще.

Шестата раса ще дойде с нова форма. За да може да се яви шестата раса със своите качества, тази нова форма трябва да е налице. В бялата раса понастоящем се обработват формите на новата Шеста раса. И сега вече има типове от шестата раса. Шестата раса ще се състои от типове с красиви, правилни и хармонични форми. Шестата раса ще има продължително съществуване. Нейната епоха ще трае 365 000 години.

Учителя очертава по следния начин перспективно, шестата раса, която той назовава като велико бъдеще на човечеството: „Сегашният свят, за да се оправи, изисква продължително време. Човекът е тук, на земята от около 18 000 000 години. И още колко много години ще бъде той тук на земята. През епохата на шестата раса хората ще отиват свободно на луната и обратно. Ще се устроят съобщения със слънцето и планетите от нашата планетна система. Тия радиосъобщения ще стават на специален език – езика на светлината.

Нашата видима слънчева система се намира, един вид, в предградията на вселенския град. В своя ход обаче, тази физическа слънчева система вече приближава все повече и повече към центъра на вселенския град. Затова и ще настъпят велики преобразувания. Един ден човечеството ще влезе във връзка със съществата, обитаващи слънцата. В новата раса човешкият организъм ще обладава по-тънки форми и чрез това ще може да общува с планетните светове. Това звучи наистина като приказка. Но, представете си, какво би било, ако само преди сто години се кажеше на хората от това време, че ще има съобщения по етера, телевизия и пр. Това би било толкова утопично, колкото утопично изглеж-

да за днешното човечество това, което тук се говори относно шестата раса. До днес науката е разкрила толкова много неща из областта на тайните на Великата Разумна Природа, че много от довчерашните чудеса и утопии, днес са станали реалност.

Така говори Великият Мъдрец: „Ангелите могат да пътуват с бързина, по-голяма от бързината на светлината. Човекът е кандидат за ангел. Днес човекът се тревожи за малки работи, а му предстои велико бъдеще. В недрата на човека са скрити несметни богатства, които той дори и не подозира.“

„Новият човек, който сега се създава, аз наричам човек на светлината. Когато старият строй се замени с нов, тогава ще дойде новият човек. Тогава телата на хората няма да бъдат тъй плътни, тъй тежки. Едва сега се отваря една велика перспектива за човечеството.“

„Ще зададат въпроса: защо човек трябва да се стреми към съвършенство? – За да разбере какво нещо е Космосът. Засега ние имаме смъртно понятие за него. Дори и за нашата Земя нямаме ясно понятие, какво представлява, каква е функцията ѝ в нашата слънчева система.

„Адептите, напредналите същества и сега ходят от Земята на Слънцето и на другите планети. Когато посетите Слънцето, ще получите представа какво значи красив живот. Топлината на Слънцето е отвън. Топлината и светлината, които Слънцето отправя към Земята, са много слаби в сравнение с тази енергия, която има вътре в Слънцето, в неговата фотосфера. Този свят за учените е още скрит.“

„Ако вашата мисъл има елементите, каквито трябва да бъде, вие ще ходите по въздуха, както ходите по земята. В бъдеще няма да има нужда да се вдига шум със самолети. Човекът ще хвърка, когато пожелае. Ще може да се издига на 500, на 1000 м височина.“

„В шестата раса житото ще бъде голямо дърво: хората ще се нахранват с по няколко плода от това дърво. Хлябът ще

бъде опечен на тези дървета, а няма като сега да мелим житото и да печем хляба.“

„Писанието казва: „Ще създам ново слънце и ще напиша закона си на него.“ Ново слънце, нов език, Ново небе, Нова земя, всичко Господ все ново ще направи и нищо старо няма да остави.“

„Един ден няма да има този дим в градовете, няма да има това горение. Ще дойде време, когато всичко ще става с електричество. Въглища не трябва да горят вече, понеже те внасят дисхармония. Въздухът в градовете е повреден, понеже от горенето във фабриките и печките той се замърсява. Горенето на каменни въглища освободи нисшите духове, които са живели преди потопа и това влияе вредно на културата. С употребяването на каменни въглища се понижава човешкият характер. Там, гдето се употребяват каменни въглища, хората не са така мирни. В горните слоеве на атмосферата има цял океан от електричество. Когато се използва това електричество, жизнените условия на човечеството ще се подобрят извънредно много. И това ще стане. Но сега това още не се допуска, понеже хората ще злоупотребяват с тази енергия. Тези милиарди тонове въглища, които днес черпим, са турени отдавна в земята за сегашната епоха. Следователно, в това има промисъл. Предвидено е, че те ще трябва на хората и че последните ще трябва да ги изкопаят и употребят. И това ще трае до тогава, докато започне да се използва атмосферното електричество. Със специални антени ще се привлича това електричество, от него ще се добива светлина, топлина и други енергии. По този начин ще си починат горите. Растителността е необходима за плодородието и за много други неща. Изсичането на горите не носи нищо добро. Значи, за в бъдеще е промислено, предвидено, като се изтощят земните запаси от енергия – каменните въглища и др., да се намери друг енергетичен източник, а именно, атмосферното електричество и атомната енергия.“

„Колективност трябва на хората. Злото произтича от това, че няма колективен труд. Би трябвало да има съзнание у всички хора, че трябва еднакво да работят. Ако всички хора еднакво работят, то едва ли ще се събере труд за всеки човек по два часа дневно. Светът не може да се оправи механически. Когато всички хора станат добри и разумни, тогава и богатата ще бъдат общо достояние. Сега всички средства отиват за въоръжаване. Когато всички хора заживеят братски, тези милиарди и милиарди средства ще се изразходват за външни удобства и за духовно издигане на народите.“

„Необходимо е при новата култура по два часа дневно физически труд за всеки човек. Днес учените считат за унижение физическия труд, но те и не предполагат, какво богатство се крие във физическия труд, особено на полето. При такава обстановка ще има достатъчно време за всички за музика, за пеене, за научна работа и изобщо условия за пълно развиване на целокупния душевен мир на човека. За в бъдеще за тази цел хората ще се кооперират и всички ще имат богати външни условия за развитие. Ще се въведе за в бъдеще плодоядството и по този начин ще се спести много време, което днес се употребява за готвене на храна.“

„В бъдеще ще има нов начин за възпитаване на хората на земята. Този начин на възпитаване ще мине през няколко фази. В още по-далечно бъдеще човек ще се самовъзпитаване. Когато хората станат праведни и не съгрешават, ще има умерена топлина. Няма да има противоречията, които сега съществуват. Паразитите ще изчезнат, а също и месоядните животни. В новия живот хората няма да боледуват. Изобщо, в новата раса няма да има болници, съдилища и затвори. Цялата история на Земята ще бъде представена на филм. Ще се види живота на Земята от преди милиони години: каква е била флората, фауната и пътят на човешкия, обществения и международния живот. Природата е хроникирала всичко. И сегашният живот се хроникира и всичко се записва. Понеже

човечеството преминава в своята зряла възраст, природата ще му разкрива постепенно своите тайни.“

„Човекът през време на другите раси, особено през епохата на бялата раса, е проучил земята, систематизирал е по форма минералите, растителното и животинското царства. Всички тези царства, дори и човешкото царство, е проучено анатомически и физиологически. Проучени са също и океаните и моретата, и понастоящем се проучват полярните зони. За бъдещата раса остава да проучи пространството, което не е изпълнено само с въздух, водни пари и някои газове, а е населено със същества, както и океаните и моретата не съдържат само вода и някои соли, а са населени с фантастична флора и фауна. Пространството общо взето ще бъде предмет за проучване още през идващата шеста култура на петата раса, която култура е започнала развитието си със зодиакалния знак Водолей. Този знак се управлява от планетата Уран.

Учителят ни учи, че през шестата раса у човека ще се формира ново сетиво – специална мрежица, чрез която човек ще може да възприема приказния свят на пространството. Има известна светлинна енергия, която е извън нашия сетивен регистър. Новата мисъл, която ще дойде през тази култура, не би могла да бъде обхваната без помощта на тази светлина. Той казва: „Когато се образува тази мрежа, ще се възприема от човешкото съзнание втората октава на цветовете. За възприемане на новата светлина трябва да бъдем готови. Старата светлина е само преддверие на новата светлина.“

Когато се отворят очите на човека, чрез новия орган, той ще види, че във въздуха има чудни работи, които засега човек не може да вижда. Като гледа с обикновените си очи въздуха, човек не вижда нищо и му се струва, че въздухът е прозрачен. Но, когато започне да вижда новата светлина, тогава той ще види във въздуха много неща и за него ще има един вид нов свят. Някой път човек вижда цветя, долини и пр., но не тук, на Земята. Има един невидим свят, който ни окръжава и в

който се движим. Виждането на този свят ще дойде. Това е въпрос само на време. А сега трябва да изучим това, което е на Земята. Хората на науката в последните си открития вече се доближават до невидимия свят. Не е достатъчно само да се философства, но и да се има реално общение с невидимия свят. Един ден, когато изгрее Слънцето, всеки лъч, който ще влиза в очите ви, ще ви говори. Наоколо си ще чувате най-хубавия говор, който някога сте слушали. Едно цвете ще ти каже: „Добре дошъл, братко“. Хората мислят, че познават живота. Ние едва сме надзърнали в него. Когато погледнете небето, ще видите всички възможности, които то крие в себе си – всички тези светове. Виждате една мъглявост, а тя е един свят като нашата вселена“.

„Съвременният човек, човекът от бялата раса, като отиде в другия свят, нищо не помни. Човекът от новата Шеста раса, когато идва на Земята всичко ще помни. Този общ ход на процеса, въобще, не може да бъде ускорен, защото има много хора, които са закъснели в своето развитие. Закъснелите ще останат за друга вълна. Едни ще се качат на последния параход, останалите ще чакат за другия параход.“

„В Шестата раса хората ще имат реално общение с Невидимия свят. Съществата в Невидимия свят са облечени в чудно хубави облекла, каквито не сте виждали в живота си.“

Учителя

СЪДЪРЖАНИЕ

Вместо половинчатото поднасяне на полуистини за генофонда	3
1. Общи бележки	3
2. Лемурийска раса	9
3. Атлантска раса	14
4. Петата (бяла) раса и нейните култури.	19
5. Създаването на шестата култура и мисията на славянството	26
6. Шестата култура от бялата раса, зародиш на шестата раса	34